

Гаверилюк В. В.

«Фінанси і кредит», 5 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник — к.е.н., проф. Романенко О.Р.

РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ФІНАНСОВІЙ ІНФРАСТРУКТУРІ

Управлінська фінансова інфраструктура являє собою сукупність фінансових органів, на які покладені функції оперативного управління в сфері державних фінансів і регулятивної діяльності щодо інституцій фінансового та страхового ринків і ринку фінансових послуг, а також фінансові служби галузевих міністерств і відомств, підприємств, організацій та установ [7]. Державні підприємства, а особливо їх фінансова діяльність, є важливим і об'єктивно необхідним елементом управлінської фінансової інфраструктури, пов'язаним із роллю держави в соціально-економічному розвитку країни. Але особливостям здійснення фінансової діяльності державних підприємств приділяється недостатньо уваги, що зумовлює актуальність даної теми.

В організаційній та управлінській роботі державних підприємств фінансова діяльність займає особливе місце. Від неї залежить своєчасність і повнота фінансового забезпечення виробничо-господарської діяльності та розвитку підприємства, виконання фінансових зобов'язань перед державою та іншими суб'єктами господарювання [5].

Фінансова діяльність — це система форм і методів, які використовуються для фінансового забезпечення функціонування підприємств і досягнення ними поставлених цілей, тобто це практична фінансова робота, що забезпечує життєдіяльність підприємства, поліпшення її результатів [4]. На сучасному етапі фінансова діяльність потребує вирішення ряду проблем.

По-перше, багатоваріантність поняття «фінансова діяльність». Даному терміну всі автори дають однакове за суттю визначення, хоча й дещо різне за формулюванням. Вважаю вартим акцентувати увагу на тому, що в основному науковці розглядають фінансову діяльність як діяльність, спрямовану на забезпечення підприємства фінансовими ресурсами та отримання ним вигоди. Що ж до нормативно-правових актів, то у П(С)БО фінансова діяльність — це діяльність, яка призводить до змін розміру та складу капіталу підприємства, який не є результатом операційної діяльності[2].

А згідно з положеннями Господарського кодексу України фінансова діяльність включає грошове та інше фінансове посередництво, страхування, допоміжну діяльність у сфері фінансів і страхування [1]. Тобто, є потреба у визначенні єдиних підходів до поняття «фінансова діяльність», які б враховували всі його аспекти.

По-друге, немає єдиного підходу до аналізу фінансової діяльності. Дослідження методик аналізу фінансової діяльності ґрунтується на аналізі фінансового стану, але є ряд проблем: недоліки в нормативних документах з питань оцінки фінансового стану, відсутність єдиної системи оціночних показників, наявність різних назв для показників, розрахованих за одним і тим же алгоритмом, та однакових назв для індикаторів, обчислених різними способами [3]. Але для того щоб ефективно оцінити фінансовий стан підприємства та порівняти результати аналізу з конкурентами необхідно створити єдину методику оцінки для всіх державних підприємств.

Третя проблема — це недостатня участь держави у нагляді за фінансами державних підприємств. Державні підприємства не підлягають аудиту Рахункової палати, за винятком бюджетних коштів, ними отриманих. Сьогодні в Україні урядовий контроль за державним майном формально урядом начебто здійснюється, водночас зовнішнього, незалежного від уряду контролю та державного аудиту використання цього майна взагалі немає [6]. Необхідно розробити законодавчу базу, що відповідатиме міжнародним стандартам, і буде опорою у проведенні нагляду за діяльністю державних підприємств.

Отже, у сфері фінансової діяльності наявний досить широкий спектр проблем. Якнайшвидше їх вирішення дозволить здійснювати фінансову діяльність на відповідному рівні, що в свою чергу забезпечить стабільне економічне зростання державного сектору економіки.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436- IV (редакція станом на 11.10.2013) [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://buhgalter911.com/Res/PSBO/PSBO.aspx>

3. *Акопян А.А., Шмалюк Л.І.* «Основні проблеми оцінки фінансового стану підприємства» [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/ppei/2010_25/akopan.pdf

4. *Азаренкова Г. М.* Фінанси підприємств : навч. посібник [для само-ст. вивч. дисципліни]. / Г. М. Азаренкова, Т. М. Журавель, Р. М. Михайленко. — 3-те вид., виправл. і доп. — К. : Знання-Прес, 2009. — 299 с.

5. *Налукова Н.* Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва: сутнісно-аналітичний аспект / Н.Налукова // Галицький економічний вісник. — 2011. — № 1 (30). — С. 166—174.

6. *Разборська О.О.* «Аудит ефективності державних підприємств» / [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/32_PVMN_2011/Economics/7_98265.doc.htm

7. *Юхименко П. І., Федосов В. М., Лазебник Л. Л.* та ін. Теорія фінансів: Підручник. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 576 с.

Галкіна К. Р.

*«Міжнародна економіка і менеджмент», 3 курс,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет ім. Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник — к.е.н., доцент Сущенко О.М.

ПРЯМІ І НЕПРЯМІ ПОДАТКИ. ЇХ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ

1. Податки є основним джерелом надходження доходів держави, а постійна їх сплати вказує на стабільність економіки. Їх склад, кількість і структура полегшує чи ускладнює їх сплату. У 2011 році було введено в дію Податковий Кодекс України, який є основною збіркою норм щодо справляння податків. Але зміни в податковій системі продовжують відбуватися і сьогодні, що робить дослідження податків актуальним.

2. У процесі дослідження виявлено, що за останні роки кількість обов'язкових податків була скорочена з 24 до 19, а кількість зборів — з 14 до 9. Але загальна кількість податків і зборів є все одно більшою за середню у світі (28 проти 26,7), а час, який потрібен для сплати податків, все одно залишається досить значним (390 годин проти середньосвітових 268) [1].

3. Протягом 2011—2013 рр. спостерігалися позитивні зрушення: запровадження Податкового Кодексу, електронної звітності, спрощення податкової системи. Проте цих реформ недостатньо і тіньовий сектор економіки та недосконалість податкового законодавства все ще є проблемою для української податкової системи.